

това за не бърка... Скоро мѣстнитѣ держиморди*) истласкахъ негдѣтъ си, и Скобелевъ бѣше заобиколенъ отъ народътъ.... Стотютини вѣнци раскъсвахъ и ги хвърляхъ на хората и тѣ ги зазанисахъ съ себе си като святиня. Нови вѣнци пренасяхъ селянитѣ и гражданитѣ. Най повече между тѣхъ бѣхъ отъ босилекъ, отъ лай-лай-кучка... Оттаткъ Рязань валеше дѣждъ, подъ дѣждътъ стояли цѣлата нощ и са мокрѣли тѣлитѣ, въ ожидание нашия тренъ. Най послѣ са вѣнчаваха, че това не е погребѣние на единъ човекъ, а са извършваха нѣкое си грандиозно явление въ природата..... Предъ тази толкова величественно изразена воля на народа който признава Скобелева за това което той бѣше, а, ако тѣ и да са вдигнатъ пакъ, повече нѣма да бѣдѣтъ страшни на неговата паметъ.... Жалостни и тъмни ще сѣ покажатъ тѣ на всякого....

Т Така тренътъ се приближи до Раненбургъ.... Тукъ очаквахъ гробътъ жителитѣ на селото Спаское...

Ш Послѣднитѣ верстове тѣ го носихъ на рѣцѣ въ сиви сѣрмѣни дрехи, въ калеври...

Н Незная друго, а мене това ма трогна повече отъ колкото изнасянето тѣлото изъ Москва...

Л Легендата умрѣ и законана... Какво ще завземе мѣстото ѣй, посрѣдъ всекидневната пошлость и бѣдничната посрѣдственностъ?

К Р А Й.

* *) Прякоръ даденъ на полицейскитѣ агенти вслѣдствие тѣхната грубостъ.